

CZYTAJ W NUMERZE

- > ZAPROSZENIE NA RORATY
- > PLOTKOWANIE JEST GORSZE NIŻ COVID-19

epifania

TYGODNIK PARAFII
pod wezwaniem Objawienia Pańskiego w Bliznem

NUMER 397 • Pierwsza Niedziela Adwentu • 29 listopada 2020 r.

> SŁOWO TYGODNIA z EWANGELII wg św. Marka (13, 33-37)

Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który udał się w podróż. Zostawił swój dom, powierzył swoim sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a odźwiernemu przykazał, żeby czuwał. Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora czy o północy, czy o pianiu kogutów, czy rankiem. By niespodzianie przyszedłszy, nie zastał was śpiących. Lecz co wam mówię, mówię wszystkim: Czuwajcie! »

CZYTANIA NIEDZIELNE:

(Iz 63, 16b-17. 19b; 64, 3-7);
(Ps 80, 2ac i 3b. 15-16. 18-19);
(1 Kor 1, 3-9);
Aklamacja (Ps 85, 8);
(Mk 13, 33-37);

Ks. Marian Rowicki

Adwent, czas radosnego oczekiwania na przyjście Chrystusa. Znajdujemy się pomiędzy Jego pierwszym przyjściem, gdy narodził się w Betlejem, a ostatnim przyjściem na końcu czasów. Pan przychodzi do nas w ciągu całego naszego życia, by nas przygotować na spotkanie z Bogiem, który jest ostatecznym celem naszego życia. Stąd wezwanie: Czuwajcie! Czuwać, to znaczy, być gotowym w każdej chwili, zostawić wszystko w tym świecie, by odziedziczyć życie wieczne, przygotowane nam w Chrystusie Jezusie Panu Naszym!

ŻYĆ SŁOWEM BOŻYM

CZUWAM Z SERCEM PRZY OKNIE

Czy zdarzało Ci się czekać z tęsknotą na osobę kochaną, wypatrywać jej przez okno, dyskretnie chowając się za firanką? Tak oczekiwany pragnie być Bóg! Czy w najbliższe Święta Bożego Narodzenia spotkają się dwie tęsknoty, czy jedna pozostanie w opuszczeniu?

Dzisiejsza Ewangelia z pierwszej niedzieli Adwentu wprowadza nas w klimat czuwania, tak byśmy byli, jak mówi drugie czytanie, „bez zarzutu w dzień Pana naszego”. Mamy uważać, „bo nie wiemy, kiedy czas ten nadejdzie”. O jaką rzeczywistość tu chodzi? Cały 13 rozdział Ewangelii św. Marka, którego zwieńczeniem jest dzisiejsza lekcja, dotyczy zapowiedzi powtórnego przyjścia Chrystusa. Powinniśmy odczytywać znaki czasu: zwodzenie przez fałszywe nauczanie, zamęt, wojny, nienawiść między narodami, trzęsienia ziemi, prześladowanie chrześcijan, skala-

nie świątyni przez wprowadzenie do niej „ohydny spustoszenia”, czyli kultu obcego bóstwa i zaćmienie słońca. Pewnie już czujemy się zaniepokojeni, ale to jest Dobra Nowina, która może ma zadanie nas wybudzić i głębokiego snu niewrażliwości na obecność i przykazania Boga. Pan nie pozwala nam „błądzić z dala od Jego dróg, tak iż nasze serca stają się nieczułe na bojaźń” przed Nim, jak mówi dziś prorok Izajasz w pierwszym czytaniu.

Adwent uczy nas aktywnego przygotowania na dwa rodzaje przyjścia Jezusa: czekamy na Święto Bożego Narodzenia i na powtórne przyjście Zbawiciela pod koniec czasów. Nie musimy czekać na paruzję, by być gotowymi i czujnymi na przychodzenie Pana. Ono realizuje się każdego dnia, by dopełnić się w chwili naszej śmierci. Bóg wychodzi z pośpiechem ku tym, „co radośnie pełnią sprawiedliwość i pamiętają o Jego drogach” (Iz 64,4). W Ewangelii Jezus opowiada przypowieść, jak pewien człowiek przed udaniem się w podróż powierza swój dom sługom i wyznacza każdemu z nich zajęcie. Prosi o czujność, by nikogo nie zastał śpiącego, gdy wróci z podróży. Dostrzeżmy, jak ten człowiek ufa swoim sługom. Nie zosta-

wia się domu byle komu. Bóg daje nam różne powołania, ale jedno zadanie jest w wspólne – dbałość o Jego Dom, o Kościół i wspólnotę nam powierzoną. Może też nas dziwić, że normalnie ci, którzy nas odwiedzają, umawiają się z nami o konkretnej godzinie i przychodzą w dzień, rzadko nocą. Tu zaś Jezus daje ostrzeżenie, że przyjście gospodarza domu, prawdopodobnie, odbędzie się pod osłoną nocy. Nie chodzi więc o naturalny sen, o zwyczajną ciemność. Kiedy śpimy duchowo, nawet nie zauważamy, że „wszyscy opadliśmy zwiędli jak liście”, zwłaszcza w kryzysie obecnej pandemii i że „nasze winy poniosły nas jak wicher.” Czas się zbudzić, „by się chwycić Ciebie”, Boże, który tyle dobrego „czynisz dla tego, co w Tobie pokłada ufność”.

Czuwanie, choćby przez uczestnictwo w porannych roratach, cichej adoracji co piątek w naszej parafii oraz dobrym uczynkom przy pełnieniu swoich obowiązków, przysposobi nas do radości odkrycia, jak pięknie, delikatnie, a zarazem z Mocą przychodzi nasz Bóg. Wtedy bańka lęku pęka, rodzi się Jezus, który nas umacnia i okazuje nam swą łaskę.

Anna Bielawska

Z ŻYCIA KOŚCIOŁA I PARAFII

REKOLEKCCJE ADWENTOWE ONLINE

Jak co roku, propozycji na owocne przeżycie adwentu nie brakuje, choć ze względu na epidemię większość z nich przeniosła się do internetu. Wśród wielu propozycji można wybrać coś dla siebie: rekolekcje „Kobiety w adwencie”, „Nadchodzi niebo”, „Czas apokalipsy, czas nadziei”, rekolekcje góralskie, karmelitańskie rekolekcje online z „Wiara w niemożliwe” z Barbarą Acarie – mistyczką, „Ekologia – wybór czy nakaz?” zorganizowanych przez Caritas., misyjne rekolekcje dla dzieci i młodzieży...

CHRZEŚCIJAŃSTWO W KATAKUMBACH?

Chrześcijanie spotykający się w ukryciu to nie tylko historyczna ciekawostka z czasów starożytnego Rzymu, ale rzeczywistość angielskich kościołów XXI w. Coraz więcej wspólnot na Wyspach decyduje się na nielegalne nabożeństwa i świadome łamanie zasad lockdownu. Zaproszenia na nielegalne nabożeństwa przekazywane są ustnie, od zaufanych ludzi. Uczestnicy otrzymują wyłącznie niezbędne informacje, by w razie „wpadki” nie wysypać całej „organizacji”. Zdaniem jednego z organizatorów, protestanckiego pastora, który chce zachować anonimowość, to jeszcze bardziej tajny kościół niż ten podziemny w Chinach.

RAPORT O BIEDZIE

Szlachetna Paczka ogłosiła „Raport o biedzie w Polsce 2020”. Wynika z niego, że ze skrajnym ubóstwem boryka się ponad 1,5 mln Polaków. Granicę skrajnego ubóstwa wyliczoną przez IPISS stanowił w ubiegłym roku dochód w wysokości 614 zł na osobę miesięcznie. Wielu nie ma nawet tyle. Choroba, niepełnosprawność, nieszczęśliwy wypadek, starość, samotność, pandemia – wśród siedmiu nieszczęść, które doprowadzają Polaków na skraj ubóstwa, Szlachetna Paczka wymienia także dzieciństwo. Wg Raportu w skrajnym ubóstwie żyje w Polsce ponad 300 tys. dzieci. Organizacje charytatywne apelują w tym roku o pomoc dla ubogich.

NAJSTARSZY BISKUP

W Hiszpanii zmarł we wtorek najstarszy katolicki biskup świata, 104-letni Damián Iguacén Borau. Duchowny był emerytowanym ordynariuszem diecezji San Cristóbal de La Laguna na Teneryfie, na Wyspach Kanaryjskich. Świecenia kapłańskie przyjął w 1941 r. Ostatnie lata swojego życia sędziwy hierarcha spędził w prowadzonym przez diecezję domu spokojnej starości. Po śmierci hiszpańskiego hierarchy najstarszym katolickim biskupem świata jest 101-letni bp Phocas Nikwigize, emerytowany ordynariusz diecezji Ruhengeri w Rwandzie.

KLERYK STANISŁAW NA OSTATNIEJ PROSTEJ PRZED ŚWIĘCENIAMI DIAKONATU. MÓDLMY SIĘ ZA NIEGO!

Poniedziałek 30 listopada będzie jednym z najważniejszych dni w życiu kleryka Stanisława Kijewskiego... Po 5 latach przygotowań zostanie on wyświęcony na diakona. Oznacza to, że swoją roczną praktykę w Bliznem będzie kontynuował już jako osoba duchowna.

Tym samym od poniedziałku nowo wyświęcony diakon Stanisław Kijewski będzie mógł głosić kazania, odprowadzać pogrzeby, udzielać chrztu, a za odpowiednią zgodą – także ślubu. Ponadto pobłogosławi i poświęci sakramentalia (wodę, sól, olej, leki) każdemu wiernemu, który o to poprosi.

Świecenia diakonatu to pierwszy stopień sakramentu święceń (drugi to święcenia kapłańskie, a trzeci – na biskupa).

Uroczystość odbędzie się w Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie o g. 16:00.

Oprócz kleryka Stanisława na posadzkę kościoła padnie krzyżem dziesięciu innych kandydatów do diakonatu. Mszę Świętą będzie koncelebrował ks. Andrzej Wolski (który w poniedziałek obchodzi swoje imieniny!).

Obecnie kleryk Stanisław jest odcięty od świata i odbywa tygodniowe rekolekcje

przygotowujące go do święceń. Módlmy się, by Duch Święty zsyłał na niego strumień łask i przychodził z pomocą podczas ewentualnych ataków zwątpienia, a Najświętsza Panienska dyskretnie i życzliwie doglądała ostatnich momentów przed wypełnieniem się woli Bożej w życiu swego syna.

Prośmy, by na nowej drodze Pan Bóg chronił diakona Stanisława i całą naszą wspólnotę parafialną przed wilkami w owczej skórze.

Paulina Konieczna

„Przyjmij Chrystusową Ewangelię, której głosić będziesz; wierz w to, co będziesz czytał; nauczaj tego, w co uwierzysz i wypełniaj to, czego będziesz nauczał.” (słowa wyryte w księdze Ewangelii, jaką każdy diakon otrzymuje od biskupa w dniu swoich święceń).

NIECH ŚWIATŁO CHRYSTUSA, ROZŚWIETLI NASZE SERCA.

ZAPROSZENIE NA RORATY

Jak co roku w naszej parafii rozpoczynamy przygotowanie do nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia. Pierwszym z wydarzeń, na jakie jesteśmy zaproszeni, są Roraty. Rozpoczynają się one już w najbliższy poniedziałek 30 listopada i potrwać do 24 grudnia.

Roraty, czyli pierwsza po wschodzie słońca msza wotywna (dziękczynna) ku czci Najświętszej Maryi Panny, wrosły już w naszą kulturę; są zaproszeniem do zawierzenia się Maryi na czas przygotowań do świąt. Dają nadzieję, że zbliży się dzień pokonania mroku, czyli naszej grzeszności. *„Wschodzące Słońce nas nawiedzi, by zajaśnieć tym, co w mroku i cieniu śmierci mieszkają”* – zapowiada Ewangelista (Łk 1,78-79). W ten piękny czas pod ołtarzem zapala się dodatkową świecę ku czci naszej Niebieskiej Matki, która nosiła Zbawiciela pod Sercem, aby ofiarować Go Bogu Ojcu za nas wszystkich.

I my weźmy ze sobą lampiony, które rozświetlają ciemności, bo do trwania w światło-

ści naszych serc zostaliśmy powołani. Roraty to piękne świadectwo naszej wiary i szansa, by napełniać serca światłem Ducha Świętego. Przyjdźmy ze wszystkich stron, bo nasze życie też jest drogą, a na jej końcu staniemy nadzy przed Panem. Mimo trudności i wysiłku przyjdźmy wszyscy. Trudy też możemy ofiarować Panu. Wspomnijmy tu słowa o Rafała Skrobacza, który rok temu odprawił u nas rekolekcje adwentowe i zapytał nas wtedy: Jaki prezent przygotowaliście dla Syna Bożego? Przecież do Dziecka idzie się z prezentem. Ofiarujmy ten prezent codziennie, od poniedziałku do soboty o 7: 00. Serdecznie zapraszamy.

Jacek Grubek

Wejdź na nasz profil „Parafia Objawienia Pańskiego” na FACEBOOKU i obejrzyj filmik, w którym Ksiądz Proboszcz zaprasza Parafian na roraty.

PAPIEZ POWIEDZIAŁ:

PLOTKOWANIE JEST GORSZE NIŻ COVID-19

Czy słyszałeś...? Podobno... Nie wiem, czy to prawda, ale mówią, że... Komu z nas nie zdarza się słyszeć podobnych słów, będących klasycznym wstępem do „obgadania” drugiego człowieka? „Wielkim plotkarzem jest diabeł, który zawsze mówi złe rzeczy o innych, ponieważ jest oszustem i dąży do rozbicia Kościoła, do rozdzielenia braci i zburzenia wspólnoty” – ostrzegł ostatnio wiernych papież Franciszek.

W komentarzu do Ewangelii o braterskim upomnieniu („Gdy brat twój zgrzeszy, idź i upomnij go w cztery oczy.”; Mt 18, 15-20), Ojciec Święty zauważył, że tak naprawdę mało kto stosuje ją w praktyce: „Kiedy my widzimy błąd, wadę, upadek, jakiegoś brata lub siostry, zwykle pierwszą rzeczą, jaką robimy jest pójście i opowiedzenie innym, oplotkowanie.” – powiedział papież.

Warto przy tej okazji przypomnieć anegdotę o św. Filipie Neri (1515-1595), który pewnego razu gościł w konfesjonale pewną hrabinę. Ta niepoprawna plotkarka otrzymała od niego osobliwą pokutę: przejść się po mieście i rozsypać po ulicach worki pierza... Gdy podczas następnej spowiedzi znów zapłakała, że język jej lata jak łopata, św. Filip polecił co następuje:

- A teraz idź i zbierz pierze, które rozsypałaś.

- To niemożliwe! Już dawno rozwiął je wiatr! – wykrzyknęła pobożna hrabina.

- No właśnie... – odparł znany z nieprzeciętnego poczucia humoru święty.

„Obmawianie jest gorszą zarazą niż COVID-19” – powiedział we wspomnianym kazaniu papież i wypisał wiernym duchową receptę na wirus plotki: „Podejmijmy wysiłek: żadnych plotek, żadnych plotek!”

Chyba nie da się nazwać tego inaczej jak arcytrudnym zadaniem; może nawet czymś na granicy tortury.

Co ciekawe, kilka lat temu papież wyznał, że niegdyś sam oddawał się plotkowi. Opowiedział o tym w czasie spotkania z seminarzystami: „Wielokrotnie spotykałem wspólnoty, kleryków, zakonników czy wspólnoty diecezjalne, w których najczęściej powtarzanymi «wezwaniami» są plotki! To straszne! Jeden na drugim «nie zostawia suchej nitki»... (...) Wybaczone mi, ale jest to powszechne: zazdrość, zawiść, mówienie źle o innych. Nie tylko mówienie źle o przełożonych, to należy do klasyki! (...) Ja także temu ulegałem. Wielokrotnie to robiłem, wielokrotnie! I jest mi wstyd! Wstydzę się tego! Nie należy tego robić: iść obmawiać. «Czy słyszałeś... Czy słyszałeś...» Przecież taka wspólnota to piekło!”

„Za plotkami, za obgadaniem kryją się zawiść, zazdrość, ambicje” – powtórzył papież.

„O mój Jezu milczący, miej miłosierdzie nad nami” – błaga w „Dzienniczku” św.

s. Faustyna i z właściwą sobie przenikliwością stwierdza, że „mały członek jest język, ale wielkie rzeczy czyni...”. Sekretarka Bożego Miłosierdzia notuje: „Poznałam pewną osobę, która dowiedziawszy się od innej pewnej rzeczy, którą o niej mówiono... rozchorowała się ciężko, a więc ubyło tam wiele krwi i wiele wylała łez, i potem nastąpiło smutne następstwo, a więc nie miecz, ale język dokonał tego.” (Dzienniczek 118, 119)

„Po trosze to duch Kaina: zabić brata językiem” – powiedział raz bez ogródek papież Franciszek.

„Przeklinajcie oszczercę i kłamcę, zniszczyli oni wielu spokojnych ludzi” - ostrzega biblista w Mądrości Syracydesa (Syr 28, 13). „Obmowy zaszkodziły wielu ludziom, zmusiły ich do błąkania się wśród narodów, zniszczyły miasta warowne, zrujnowały domy wielkich. Obmowy rozbiły wiele małżeństw, pozbawiły żony owocu ich trudów.” – dowiadujemy się z biblijnych wersetów (Syr 28, 14-15). „Kto słucha obmów, nie znajdzie wytchnienia, nie będzie mógł mieszkać w spokoju.” – czytamy (Syr 28, 13-16).

„Obmowa przyprawia mnie o mdłości” – stwierdził niegdyś po dżentelmeńsku o. Pio. „Mamy tak wiele błędów do krytykowania w nas samych! Po cóż więc gubić się w występowaniu przeciw bliźnim?” – zapytał następnie więzień konfesjonatu z Pietrelciny, by innym razem stwierdzić: „Wolałbym raczej być przebity ostrzem, niż sprawić komukolwiek przykrość”.

Paulina Konieczna

Ks. Andrzej Wolski nagrywa dla nas filmiki z krótkim komentarzem do niedzielnej Ewangelii. Jego nagrania będą pojawiać się na naszym Facebooku w każdą niedzielę!

Parafia Objawienia Pańskiego w Bliźnem

KOMENTARZ NA NIEDZIELĘ

Ogłoszenia Duszpasterskie

- 29.11 - niedziela, rozpoczynamy Adwent, czas przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego, wspomnienie pierwszego przyjscia Syna Bozego. Równocześnie kierujemy nasz wzrok na Jego powtórne przyjscie. Taca na Seminarium duchowne
- 30.11 - poniedziałek, święto, św. Andrzeja, rozpoczynamy Roraty, o g. 7.00, dzieci zapraszamy w środę i piątek na g. 18.00. O g. 16.00 ks. Stanisław Kijewski przyjmie święcenia diakonatu
- 03.12 - pierwszy czwartek miesiąca, wspomnienie św. Franciszka Ksawerego, o g. 18.00 modlimy się w intencji wspólnoty Krwi Chrystusa i o powołania
- 04.12 - pierwszy piątek miesiąca, spowiedź od 17.30, po Mszy św. o g. 18.00 nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa, adoracja Najświętszego Sakramentu do g. 21.00, w intencji Ojczyzny i o ustanie epidemii
- 05.12 - pierwsza sobota miesiąca, o g. 17.00 nabożeństwo I sobót, o g. 18.00 modlimy się w intencji wynagradzającej Niepokalanej
- 06.12 - pierwsza niedziela miesiąca, wspieramy materialnie Kościół na Wschodzie

HUMOR

Przepisy kulinarne kleryka Stanisława

Przecieraki mojej Babcia

Pamiętam z dzieciństwa, jak moja Prababcia robiła pyszne kluski z ziemniaków. Ich smak pozostał w mojej pamięci na długie lata, ale niestety gdy dorosłem, nie byłem w stanie zidentyfikować nazwy tej potrawy. Wszystko zmieniło się, gdy pewnego dnia w pracy jedna z koleżanek użyła w rozmowie nazwy „szare kluski” i zaczęła opowiadać, jak się je robi. Jej opis pasował do dania, które pamiętałem z rodzinnej kuchni. W ten sposób przecieraki wróciły do mojego menu. Danie proste, smaczne i chyba mocno zapomniane...

Porcja na ok. 3 - 4 osoby. Oczywiście z czasem przepis wychodzi już „na oko” ☺

- 21 kg ziemniaków • 2 szklanki mąki • 1 łyżka mąki ziemniaczanej • 1 ewentualnie 2 jajka • sól

Ziemniaki zetrzeć na tarce o małych oczkach i jeśli będzie dużo soku – odcedzić. Dodać jajko, następnie mąkę i mąkę ziemniaczaną. Dodawać powoli, nie od razu całość, stale mieszając, aby zrobiła się gęsta masa (ale nie za gęsta). Ilość dodanej mąki będzie zależała od tego, jak bardzo wodnista będzie masa kartoflana. Mieszać można trzepaczką do jajek, a potem łyżką, by nie powstały grudki z mąki.

Sól według uznania. Masa musi być na tyle gęsta, by nie przelewała się przez łyżkę, a jednocześnie bez większego problemu się od niej odklejała. Kluski wrzucamy na wrzącą wodę, formując je z ciasta. Są dwa sposoby: albo przekładamy masę na płaski talerz i za pomocą łyżki zsuwamy do wody po odrobinie ciasta, albo nabieramy ciasto łyżeczką i zsuwamy je do wody drugą łyżeczką. Ja preferuję ten drugi sposób - używam wtedy łyżeczki do herbaty. Daje to nie za duże kluski o mniej więcej podobnej wielkości. Kluski gotujemy w osolonej wodzie ok. 10 min (w zależności od tego, jak duże kluski włożyliśmy na wodę).

Kluski wyjmujemy na talerze i danie jest gotowe do podania. Moim zdaniem najlepiej smakują ze skwarkami ze świeżo stopionej słoniny – tak jak robiła to moja Babcia. Ale można je podawać, jak kto lubi - z masłem, śmietaną, itd. Kluski mogą stanowić samodzielne danie (w czasie ostatniej kwarantanny tak wyglądało kilka moich kolacji) lub być dodatkiem (zamiast ziemniaków). W takiej wersji można je podawać z sosem grzybowym albo z gulaszem. Przecieraki są równie smaczne, gdy odgrzeje się je na patelni. Zachęcam do przetestowania i życzę smacznego ☺

kleryk Stanisław Kijewski

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 - Msza święta dla dzieci
(wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00, 18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa:

majowe, czerwcowe,

październikowe

po Mszy św. o godzinie 18.00

a w niedziele o godzinie 17.30

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa,
piątek w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 7220250

NOWE KONTO PARAFII

Nastąpiła zmiana konta parafialnego

16 2490 0005 0000 4530 7455 5934

REDAKCJA

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

www.objawieniepanskie.waw.pl

(do ściągnięcia poprzednie numery
Epifanii razem z Epifankiem)

KOSZT WYDANIA: 50 GR

**CENA: dobrowolne ofiary
złożone do koszyka**

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY

Redakcja zastrzega sobie prawo
modyfikacji tekstów.